

направила да се мисли, че любов-та слѣдъ удовлетворение-то изчезнува; нъ това не е истина, защото тука се смѣва честния-тъ чловѣкъ съ развратника, така сжщо и любящата нѣжна жена съ кокетката. Чувствително-то и благородно сърдце, честний-тъ и искренний-тъ чловѣкъ всѣкога признава за грамадно задлъжение клѣтва-та, що го свързва съ тѣзи жена, коя-то си е жертвувала репутацията отъ обичъ къмъ него и му е дала щастие, въ ущърбъ на нейно-то спокойствие и нейна-та добродѣтель.

Сега ще поговоримъ за врѣме-то слѣдъ оженвание-то. Ако е сжществувала между мжжь-тъ и жена-та истинска любовъ, то тя сега, т. е. слѣдъ оженвание-то, отстѣпва мѣсто-то си на нѣжната дружба, на сладко-то задружно живѣяние; понеже уважението и дружба-та сж най прѣкраснитѣ цвѣта на съпружество-то. Нъ за да има уважение и дружба между мжжь-тъ и жена-та, послѣдни-тъ трѣбва да бжджтъ единъ къмъ другъ прѣдпазливи, любезни, взаимнитѣ имъ обнаски да бжджтъ пълни съ нѣжностъ.

Мжжь-тъ не трѣбва да злоупотрѣбява съ своя авторитетъ, нито пъкъ жена-та да посяга на правата на мжжь-тъ. Нѣка постоянно да бжджтъ устѣпчиви, да не «навивать на прѣстъ» погрѣшки-тѣ си, да не сж жестоки единъ къмъ други и да не бжджтъ проторѣчививъ отношения-та си. Мжжь-тъ да бжде пѣленъ отъ внимателностъ къмъ жена-та си и да ѝ удовлетворява желанията, особено да се варди да не показва прѣдъ нея равнодушие или дотѣгване. А жена-та, отъ своя страна, е длъжна да забрави свѣтскитѣ удоволствия и развлечения, за да употрѣби всичка-та си нѣжностъ за честитина-та на мжжь-тъ и дѣца-та си; защото на тѣзи жена, която мисли само за модни накити и блънува само за празници и театра — крайтъ ѝ е лошъ. Всѣко нѣщо на своето врѣме: на дѣтинство-то принадлежжтъ куклитѣ; на юношество-то — прѣмѣнитѣ; а на майка-та — въздържностъ и благоразумие.